

tat, doncs, ha de procurar-ne la conservació òptima.

Això marca un pas endavant en la preservació del nostre entorn. Sota aquest títol s'amaga la voluntat de conservació dels hàbitats i també de les espècies que formen aquest entorn natural i, per tant, els protegeix de mals usos i procura beneficiar-los en la mesura del possible. Ara caldrà veure què implica aquest títol a efectes pràctics i com es gestiona des del peu del canó.

LA GARROTXA

joan sala

No hi ha res impossible | El Club de Patinatge Artístic d'Olot ha aconseguit el seu setè títol mundial amb el xou *No hi ha res impossible*, una fita que sembla vertaderament impossible d'aconseguir ja que les seves components no són professionals i tenen poquíssimes ajudes oficials. Per pagar-se els desplaçaments, com el d'enguany –que era a Taipei–, s'han hagut de refiar bàsicament de les famílies i dels patrocinadors, entre els quals hi ha industrials i entitats de la comarca. El seu cas ha estat tot un model de superació per tal de combinar l'estudi o la feina amb els entrenaments, de manera que des d'aquell llunyà Fresno, on l'any 2004 van aconseguir el primer campionat mundial, han seguit els títols de Roma el 2005, Múrcia el 2006, Gold Coast el 2007, Freiburg el 2009,

Portimao el 2010, i el d'enguany, amb els reconeixements de subcampiones entremig. És un rècord difícilment igualable, i cal reconèixer la feina admirable de Ricard Planiol, el seu entrenador –que ha estat el més guardonat internacionalment en la seva categoria–, la dedicació d'un eficient equip tècnic i humà, i la il·lusió i l'esforç de les seves protagonistes. Resulta una actitud admirable. Enhorabona.

Reconeixements a persones i entitats del país

| Els Amics de l'Alta Garrotxa organitzen anualment uns premis per guardonar persones que s'han distingit per l'amor i l'entrega a aquesta terra de mala petja. Es donen dos tipus de reconeixements: uns anomenats premis Trabucaire –la insígnia que s'hi lliura és un trabuc– i el Memorial Ramon Sala i Canadell, en record del polític castellfollitenc que havia estat el primer president de l'entitat organitzadora. En la darrera edició es va premiar l'estadant de can Gustí de Riu, per la seva fidelitat al territori on ha viscut sempre, en masies situades al cor de l'Alta Garrotxa, i per l'estima i l'ajut a conservar els entorns amb la seves activitats diàries. Un altre premi va ser per a un biòleg autor de llibres sobre ocells, rèptils, mamífers i amfibis de la comarca, i per la defensa del territori i del seu medi natural. El tercer guardonat va ser un excursionista que va descobrir una cova, que ara porta el seu nom, habitada des de temps prehistòrics. El Memorial Ramon Sala i Canadell va ser per al Centre Excursionista d'Olot,

organitzador, entre d'altres activitats, de moltes caminades per l'Alta Garrotxa. Potser la més coneguda és l'Embardisada, que ha divulgat la comarca entre molts excursionistes del país. Els actes de lliurament, sempre molt concorreguts, es fan anualment en un restaurant de Montagut, i enguany van ser amenitzats per les interpretacions d'en Manelic de Pera. Una festa comarcana.

Una nova denominació d'origen

| Els fesols de Santa Pau, una menja exquisida del país, han obtingut provisionalment una DOP amb el nom de «Fesols de Santa Pau». Un reconeixement com aquest significa una gran exigència per als productors, que a més ara es plantegen noves varietats. Hi ha una associació de cultivadors dels fesols que fan jornades tècniques periòdiques i que certifiquen la procedència de les seves llavors. És un reconeixement a la feina ben feta a partir d'un excel·lent producte autòcton.

Nou museu parroquial

| S'ha inaugurat a la parròquia de Sant Esteve d'Olot un nou tresor-museu en una capella del creuer, on es mostra una selecció de les peces que ja formaven part d'un museu del s. XIX que hi havia al costat de la sagristia, i que s'hauria de conservar. Ara s'ha fet una nova col·locació amb criteris museogràfics i de seguretat, que mostra la rica orfebreria religiosa de diverses procedències, i que, no ho oblidem, forma part del patrimoni de les poblacions, que són les que la van pagar, a vegades amb prou sacrificis. Hi ha obres impor-

>> El Club de Patinatge Artístic d'Olot ha obtingut el seu setè títol mundial.

FRANÇESC LLUCH

tants, de les quals segurament la més emblemàtica és el *Crist abraçat a la creu*, d'El Greco, tot i que altres peces exposades també tenen una gran qualitat. La nova instal·lació s'incorpora a les Rutes d'Art Sacre de les diòcesis catalanes.

EL GIRONÈS

Dani Vivern

Rauxes | Darrerament els catalans ens fem sentir més del que és habitual, amb seny, però si cal amb genialitats arrauxades, dalinianes... que ja tocava. Per exemple: Quim Marcé, director del Teatre de Bescanó, va anar a Nova York, com a convidat, al congrés de l'Associació Internacional per a les Arts Escèniques, el gener passat. El motiu: explicar la protesta contra l'IVA a base de pastanagues, de la qual el *New York Times* ja va parlar fa uns mesos. Als ianquis els agraden les iniciatives agosarades, i es veu que això de saltar-se l'augment de l'IVA en les entrades a espectacles a base de regalar-ne amb la compra d'una pastanaga va connectar amb el seu tarannà pragmàtic i comercial.

D'altres gironins adopten mètodes més dràstics i políticament incorrectes per fer-se sentir. A Viladasens, un activista dels que no volen la MAT es va enterrar, lligat a un bidó, dins d'un cotxe, sobre el qual va posar una caravana amb les rodes punxades, en el punt on ha d'anar una de les torres de la línia

elèctrica en construcció. Després d'unes quantes hores i de diverses portades als mitjans, els Mossos van treure del seu cau el *ctònic* de vocació. Déu n'hi do.

Difícils equilibris –aquest cop correctament polítics– són els que l'Ajuntament de Girona està efectuant aquests darrers temps per mirar de posar ordre en la «zona zero», la més afectada per les obres del TAV, i per esponjar els aparcaments a base de zones verdes i blaves o amb obertura de vials més racionals, com al mercat de la Devesa. Que, per cert, encara no se sap ben bé on s'acabarà ubicant. Amb l'herència començada (i anunciada –m'estalvio comentar–) d'un canal de Panamà en forma de via-ducte indestructible, els nostres representants al Consistori necessitaran una bona dosi de rauxa per quadrar necessitats i possibilitats. Això sí, la tecnologia no té aturador, i aviat disposarem de sensors que ens indicaran si hi ha places d'aparcament lliures a les diverses àrees de la ciutat. Els primers, els veurem aviat a la zona del Carme.

Equacions policials | Mentrestant, els Mossos d'Esquadra i la UdG han engegat un projecte que, basat en models matemàtics, pretén preveure activitats delictives i avançar-se així per tal de millorar la prevenció. El sistema computarà factors com el nivell de vida i de renda per càpita de les diverses zones urbanes, el grau de vigilància, l'estructura de la xarxa urbana... Cal suposar que els sempiterns defensors a ultrança dels malfactors com a «víctimes

del sistema» posaran el crit al cel, i al·legaran que els seus «protegits» no han tingut ocasió d'estudiar prou equacions diferencials per defensar-se del nou Gran Germà. De moment, però, els delictes s'enfilen, com demostrava el dossier sobre seguretat publicat al número anterior de la RdG. I no és precisament culpa dels Mossos.

Per sort, un estudi a escala europea diu que la xarxa de salut mental a les comarques de Girona és la que presenta les taxes de reingrés més baixes de tot el continent (Boi *dixit*). Amb aquesta efectivitat, i malgrat que des de fora sembla que estiguem com un llum, tenim un baix risc d'esdevenir folls.

EL PLA DE L'ESTANY

Xavi Xargay

Carles Fontserè | En aquests temps de desmemòries sistematitzades, conforta saber que encara hi ha lloc per als homenatges a persones com Carles Fontserè. Artista polifacètic, cartellista durant la Guerra Civil, exiliat, escriptor, membre destacat de la Comissió de la Dignitat els darrers anys de la seva vida, va viure a Porqueres des del seu retorn a Catalunya el 1973 fins a la seva mort el 2007, com es pot llegir a la interessant i completa pàgina web [http://carlesfont-](http://carlesfontserè.com)

>> Una de les «zones verdes» habilitades al sector Eixample Nord de Girona.

DANI VIVERN

